# Cartea pe care n-o mai închidea

O elevă învață într-o școală cu puține materii, care au nume englezești. Cele mai multe nu o atrag cine știe ce. Una însă îi este foarte dragă: Social Studies, o materie despre oameni și despre felul în care trăiesc împreună.

La ora aceea totul îi merge ușor și trece repede prin lecție. Adesea, după ce se termină ora, se trezește citind mai departe în carte. Uneori o deschide din nou și în altă zi, pentru că găsește acolo lucruri interesante.

Nimeni nu o obligă să citească; o atrage ce găsește în paginile acelea. La alte ore e altfel: mulți elevi se uită la ceas și abia așteaptă să plece, pentru că nu le place materia. Când cineva e atras de ce învață, învață cu bucurie și merge singur mai departe decât i se cere.

Mulți își trăiesc viața ca pe o oră care trebuie doar să treacă. Se nasc, muncesc, cresc copii și nepoți, iar la capăt îi așteaptă mormântul. Și atunci apare întrebarea: ce rost au 70-80 de ani de viață, dacă totul se termină acolo?

Biblia, cartea care vorbește despre Dumnezeu și despre om, răspunde altfel. Ea spune că lumea și omul au un Creator, pe Dumnezeu, și că El nu face nimic fără rost. Omul n-a fost făcut ca să trăiască câteva zeci de ani și apoi să fie uitat, ci ca să trăiască pentru totdeauna, curat, foarte aproape de Creatorul lui. Ca în cazul elevei, ceva continuă și după ce se termină ora.

Biblia numește Împărăția lui Dumnezeu locul pentru care a fost făcut omul. Seamănă cu o țară cu un singur Împărat, cu locuitori și cu legi drepte, aceleași pentru Împărat și pentru oameni. Acolo nu există minciună, ură sau ceartă. Pe toți îi leagă dragostea; fiecare caută binele celuilalt și are liniște în suflet.

Legile acelei lumi nu sunt reguli de tocit pentru un examen, ci arată cum trăiesc locuitorii ei. Cine vrea să locuiască acolo trebuie să ajungă să trăiască la fel. Iar asta nu se învață cu ochii pe ceas, ci așa cum își învață eleva materia preferată: cu drag.

Numai că oamenii nu trăiesc așa. Mint, se ceartă, urăsc. Biblia numește păcat orice faptă care calcă legile lui Dumnezeu. Pentru că n-a ascultat de El, omul și-a pierdut curăția și pacea. De aceea caută fericirea în lucruri trecătoare și găsește prea puțin din ea.

Pe elevă o atrage ce găsește în carte. Cu Dumnezeu e mai greu: nimeni nu L-a văzut. Cum poate cineva să fie atras de Cel pe care nu-L vede? Biblia vorbește despre Domnul Isus Hristos, care a trăit pe pământ ca om, fără niciun păcat. Îl numește Fiul lui Dumnezeu și spune că în El se vede Dumnezeul pe care nu-L vede nimeni: bun, drept, curat, plin de îndurare și încet la mânie.

Domnul Isus a fost trimis din lumea lui Dumnezeu ca să le aducă oamenilor vestea despre ea. A adus legile ei, adică învățăturile Lui, și le-a trăit El Însuși. A fost blând și fără mândrie și a avut pace în inimă chiar și în cea mai grea suferință. Celor care Îl ascultau le-a spus: „Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Smerit

înseamnă fără mândrie, iar odihna aceasta e liniștea din suflet.

Oamenii nu vin la El de frica pedepsei sau pentru vreo răsplată, ci pentru că îi atrage frumusețea felului Lui de a fi, așa cum pe elevă o atrage cartea ei.

Dar cine se uită la Domnul Isus își vede mai limpede și propriul rău. Aici vine cea mai mare veste: Domnul Isus a murit pe cruce pentru păcatele oamenilor, în locul lor, ca ei să poată fi iertați. Iertarea păcatelor înseamnă că Dumnezeu îl iartă pe om pentru răul făcut, iar el poate începe o viață nouă, de la capăt, ca un nou-născut.

Felul de viață al lumii aceleia se învață de pe acum, aici, printre oameni care încă greșesc. Și nu dintr-odată: nimeni nu ajunge să iubească cu adevărat din prima zi, ci pas cu pas, ca eleva care se întoarce la carte și a doua zi.

Eleva citește mai departe pentru că a găsit ceva care o atrage. La fel, cine Îl cunoaște pe Domnul Isus poate ajunge să fie atras de felul Lui de a fi și să vrea să învețe de la El. Iertarea este însă doar începutul. Ca să fie vrednic de lumea aceea curată, omului i se cere să-și schimbe viața din temelii după modelul Domnului Isus: să lase felul vechi de a trăi și să asculte, pas cu pas, de învățăturile Lui.

Viața și cuvintele Domnului Isus sunt povestite în Evanghelii, patru cărți din Biblie despre ce a făcut și ce a învățat El. Pentru cine se întreabă „De ce trăiesc?" există și broșura gratuită „Rostul Vieții", care se găsește pe acest site, la Resurse, și poate fi comandată acasă.

---

**Sursa:** *Cartea pe care n-o mai închidea* — Scopul Vieții
scopulvietii.ro/articole/cartea-pe-care-n-o-mai-inchidea